

i fjerneste Grad paa Varernes Pris, enten der kræves Skibsafgift eller ikke; men selvfølgelig vil det være en Behagelighed for Njebberne at være fri for denne Afgift, de ville jo da tjene saa meget Mere. Naar jeg altsaa tager Hensyn til, at en stor Del, vistnok rigelig Halvdelen, af de Skibe, der komme hertil fra Udlandet, ere fremmede, synes der mig at være kun ringe Grund til blot for at fremme Skibsfartens Interesser overhovedet at have en Afgift, hvis Ophævelse væsentlig vil komme Udlandet tilgode. Kunde man paavise mig, at denne Afgift hvilede paa Varene, vilde naturligvis min Betragtning være noget anderledes, men under den Uklarhed, som der er, forekommer det mig at være af ikke ringe Betydning at fremhæve, at denne Afgift kun vil komme til at spille en underordnet Rolle. At der kan være Tilfælde, hvor den kan komme til at spille en Rolle, kan jeg naturligvis ikke benegte; men i de fleste Tilfælde vil den være saa underordnet, at den ikke vil vise sig under nogen Form. Dertil kommer, at vor Lovgivning med Hensyn til denne Afgift i Birteligheden er ret hensigtsmæssig indrettet, hvad de enkelte Bestemmelser angaar. Særlig hvad angaar Transithandelen og Transitolag er der taget det Hensyn, at den, som udsører fra et Transitolag, ikke svarer Afgift, men kun den, der kommer ind med Varer, og sætter man stor Pris derpaa, vilde det vel ikke være vanskeligt for Transithandelens Bedkommende at opnaa den Forandring, at ogsaa den indgaaende Transit opnaaede Frihed. Det er altsaa mine Grunde til at stemme imod det foreliggende Forslag, at en Ophævelse af Skibsafgiften ikke har Betydning for Varernes Pris og kun en forholdsvis ringe Betydning for Skibsfarten. Desuden har jeg Betænkeligheder ved at have en Afgift, der er af en saa betydelig Størrelse, og som det forekommer mig, at vi saa vel kunne anvende, naar vi overhovedet ville anvende de Indtægter, vi have. Jeg vilde i alt Fald langt foretrække at gaa en anden Vej. Vi have jo andre Afgifter, der vistnok fra mange Sider erkjendes for at være langt mere trykkende. Jeg figter her til en Omordning af Bygningsafgiften, som jeg tror, at Mangfoldige vilde sætte stor Pris paa, og som i høi Grad vilde blive mærket paa mange Steder. Men jeg vil ogsaa foretrække at gaa en anden Vej, nemlig at bruge nogle af de Penge, som det lader til, vi have for mange af, og derved kommer man let til at tænke paa, at man istedetfor at have Skibsafgiften kunde gjøre vel ved at bruge en Del af de Penge, der komme ind ved den, til Fremme af Skibsfarten i andre Retninger, i hvilken Henseende jeg særlig vil bede Opmærksomheden henvendt paa Konsulatforholdene. Jeg tror nemlig, at vore Konsulatsforhold ikke ere saa heldig ordnede, som de burde være, og at vore Interesser vilde blive særdeles vel varetagne, hvis vi kunde faae fast Lønne-

Konsuler. Paa denne Maade kunde vi faae en Forandring i de nuværende Konsulatafgifter, som ere ikke saa lidet trykkende for Skibsfarten, det vil sige for vor egen Skibsfart. Dermed vilde opnaas et Bederlag for Skibsfarten, som jeg tror, man vilde sætte langt større Pris paa end denne Afgifts Ophævelse. Da man jo ikke let kan komme til at tale om Ophævelse af Indtægter, uden at man med det Samme kommer til at tænke paa at gaa en anden Vej, nemlig at forsøge Udgifterne, kan det vel ikke siges at ligge helt udenfor Sagen, naar jeg ved Siden af de nævnte Anvendelser af Skibsafgiften maa sige, at jeg for mit Bedkommende vilde sætte overordenlig stor Pris paa, om man kom til at anvende disse betydelige Midler, som man her faar, istedetfor at kaste dem bort, til det Naal, som Arbejderkommissionen har havt sin Opmærksomhed henvendt paa, nemlig til Hjælp for gamle Menneker, der havde vist, at de selv gjorde, hvad de kunde for at erhverve det Forbødne, og som navnlig havde været et vist Antal Aar i en Sygekasse og havde naaet en vis Alder og vare trængende. Der vilde derved kunne naas en overordenlig stor Hjælp for Mange. Jeg finder mig af disse Grunde nødsaget til lige saa bestemt som den erede foregaaende Læser at udtale mig imod Skibsafgiftens Ophævelse.

Braich: Jeg er meget uenig med dem, der mene, at den Indtægt, som man har gennem Løbbløven, er utilbørlig stor. Jeg er saaledes ogsaa uenig med dem, der mene, at Løbbløven, som den foreligger, i nogen særlig Grad trænger til en Revision, allermindst dersom man ved denne Revision fortsaar en Reduktion. Det forhindrer naturligvis ikke, at jeg just ikke absolut vil fastholde, at alle Løbbløvens Bestemmelser i og for sig ere de fortrinligste; enkelte Endringer kunde nok finde Sted. Jeg hører heller ikke til dem, der dele den Anskuelse, at det næsten er en Forargelse, at der i Statskassen findes saa store Midler. Jeg mener tværtimod, at det er meget ønskeligt, at Statskassen er i en saadan Tilstand, at man kan møde alle finansielle Oventualiteter med stor No. Jeg deler den Mening, som for nogle Aar siden blev udtalt her i dette Thing, at vort Lands Forsvarsevne ikke alene afhænger af riflede Kanoner og Remingtongeværer, men ogsaa af vor finansielle Tilstand; deri ligger en meget stor Styrke for vort Land. Med Hensyn til det Forslag, som her foreligger, kan man aabenbart ikke negte, at, saaledes som Afgifterne der falde paa de forskjellige Varer, falde de noget mindre rigtigt, og jeg vilde meget ønske, at der kunde foretages nogle Ændringer, hvorved Forstjæligheder kunde udjævnnes, saa at Afgiften fordeltes paa ligelig Maade, uden at den Indtægt, man fik ad denne Vej, særlig afficeredes derved. Jeg mener saaledes, at der i nuværende Dialekt ikke